

ÆGTEMÆND I KNIBE

LYSTSPIL I 1 AKT

DE TO
DILIGENCER

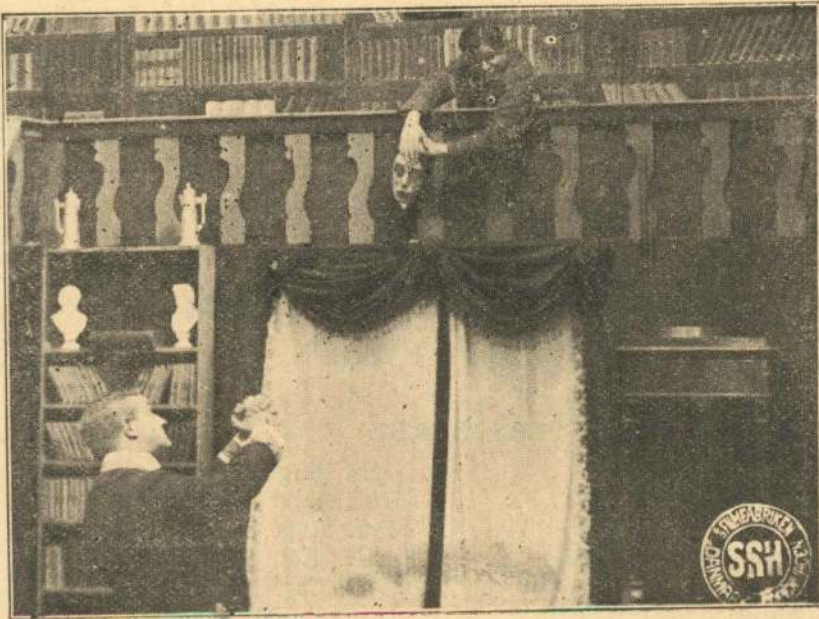
Ægtemænd i Knibe.

Lystpil i 1 Akt.

PERSONERNE:

Professor Verner		Hr. Jørgen Lund
Agathe	hans	Fru Hildur Møller
Polly	Døtre	Frk. Elga Falkenberg
Poul Bang	deres	Hr. Em. Gregers
Frantz Nissen	Mænd	Hr. Chr. Mølbach
Musse		Fru Karen Sandberg
Herredsfuldmægtigen		Hr. Vilh. Møller

De to unge haabefulde Mænd, Poul Bang og Frantz Nissen, er med deres Fruer paa Besøg hos Svigerfaderen, Professor Verner. Opholdet morer dem imidlertid ikke særligt, den gamle er ikke morsom, han interesserer sig kun for Spiritisme og søger forgæves at interessere de to for denne Videnskab, men da de viser sig at være meget daarlige Medier, morer de heller ikke ham. Resultatet er derfor Kedsommelighed over hele Linien. Under disse Omstændigheder er det forstaaeligt, at de to sender længselsfulde Tanker ind til den kære Hovedstad, for Pouls Vedkommende er det ovenikøbet Musse — hans lille Veninde — som drager. Var vi blot i Byen! Et Tilfælde gør dette Ønske realiserbart. Den snakkesalige Herredsfuldmægtig kommer netop, en Eftermiddag, hvor Kedsomheden er særlig slem, paa Besøg; han fortæller, at det store nye Motorskib Dagen efter skal paa Prøvesejlads. „Skulde De ikke være med der“, spørger han Poul, der er Journalist. Denne griber Tanken med Begærlighed, „Jo, det har jeg ganske glemt, jeg har bestemt lovet Redaktionen at være inde ved denne Lejlighed, jeg har Indbydelseskort, og det hele med mig. Jeg maa straks af Sted.“ Han inviterer Svogeren med, og trods Da-

mernes sure Miner drager saa de to Herrer af Sted — men ikke til Prøvesejlads. Musse keder sig imidlertid derhjemme, og da hun tror, Herrerne bliver paa Landet en rum Tid endnu, faar hun ved at læse et Brev, Poul har sendt hende, og hvori han bl. a. skriver om sin Svigerfader . . . den gamle hypnotiserer hele Dagen . . . den Idé, at tage ned paa Landstedet og melde sig som Medium. Følgen er, at begge Parter, i Stedet for at træffe sammen, opnaar det modsatte. Musse bliver som Medium installeret hos den gamle Professor, der er umaadelig begejstret for hendes Evner, det er den unge Tjener paa Gaarden ogsaa, og Musse er paa Grund af Ensomheden ligeved for hans Skyld at glemme den kære Poul, da denne og Frantz — efter for-gæves at have søgt Musse i Byen, vender tilbage til Landet.

De to sniger sig ind i Huset; der er ingen hjemme, men i Biblioteket finder de et Telegram, der faar Haaret til at rejse sig paa deres syndige Hoveder af Skræk. I Telegrammet — som Herredsfuldmægtigen tidligere har bragt Damerne — staar, at Motorskibet er lobet paa Grund, og at Passagererne ikke kan komme i Land. „Saa er vi slet ikke komne i Land,“ udbryder Poul, der vil styrte afsted igen, men bliver forhindret, da der kommer nogen. I deres Frygt for, at deres Usandhed og Eventyr skal blive opdaget, søger de Tilflugt paa Bibliotekets Balkon, og her maa de tilbringe en kvalfuld Tid. Hver Gang de vil ud, kommer der Forhindringer, saa de atter maa styrte op paa Balkonen. Den gamle Professor holder Seance med Musse, Damerne sender gennem Herredsfuldmægtigen Telegram til Skibet for at spørge til Herrerne, og mange komiske Forviklinger indtræffer, medens de to rædselsslagne liggerderoppe og ikke tør give sig tilkende. Til sidst lader de sig af en skrækkelig Sult drive til en Uforsigtighed — og falder lige i Lovens Gab, i dette Tilfælde — Pouls Kone. Der tiltaas, og Damernes Tilgivelse faas — Musses mystiske Tilstedeværelse klarer Tjeneren elegant, og fra Motorskibets usikre Kurs styrer de atter ind i de kendte Farvande.

